

forbruger af økonomiske årsager afholder sig fra at føre sagen.

Vi er ikke færdige med at afgøre, præcis hvordan ordningen skal skrues sammen, men jeg vil gerne her tilkendegive, at der vil blive fremsat et lovforslag i næste folketingssamling, med henblik på at det kan træde i kraft, samtidig med at det her foreliggende lovforslag træder i kraft den 1. januar 2010. Og det vil altså sige, at hele spørgsmålet om forbrugeren, herunder også hvordan forbrugeren får en sikkerhed for, at sagen så i sidste ende kan blive afgjort ved domstolene, og spørgsmålet om de omkostninger, der er forbundet hermed, vil blive afklaret i forbindelse med det lovforslag, der fremsættes. Så jeg vil i hvert fald sige, at i forhold til det, som såvel Socialdemokratiet som Enhedslisten påpegede, er det en tilkendegivelse af, at det forsøger vi at tage højde for i forbindelse med næste folketingsamling.

Jeg vil sige til fru Colette L. Brix, der jo som den eneste også valgte at sætte fokus på, at de erhvervsdrivende også har retssikkerhedsmæssige aspekter, at det bl.a. er en af grundene til, at vi har ændret lovforslaget i forhold til, kan man sige, den mere voldsomme model, som vi egentlig sendte i høring. Det er simpelt hen ud fra et udgangspunkt om, at der også skal være en mulighed for, at de erhvervsdrivende har en mulighed for både at sige til og fra.

Men det korte af det lange er, at med det her lovforslag får vi nu en større sikkerhed for, at forbrugerne i det ganske udmærkede private nævns- og ankesystem, vi har i dag, og Forbrugerklagenævnet, rent faktisk får medhold, når de har fået ret en gang, og det er et stort skridt frem for forbrugerbeskyttelsen.

Men jeg vil gerne takke for de pæne bemærkninger, der er faldet her i dag, og så håber jeg på, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret de eventuelle spørgsmål, der måtte være.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet ... jo, det har fru Pia Olsen Dyhr, i anden runde.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg skal beklage, at jeg kommer på her efter ministerens bemærkninger, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det set med SF's øjne er et godt forslag, som gør forbrugerklagevejen lettere for den enkelte forbruger.

Det betyder helt konkret, at hvis den enkelte forbruger får medhold i Forbrugerklagenævnet, behøver vedkommende ikke at gå igennem hele det her domssystem, medmindre den erhvervsdrivende vil anke sagen. Med lovforslaget vil det også blive tvunget at have dommere i de private ankenævn, hvilket vil opkvalificere deres arbejde.

Vi havde gerne set en endnu strammere version af den såkaldte eksigibilitet, men forslaget er bestemt et skridt i den rigtige retning. Det betyder jo, at det ikke længere er den erhvervsdrivende, der skal lægge sag an, men derimod den enkelte forbruger, hvis afgørelsen i nævnet ikke efterleves.

Der kommer dog nok nogle praktiske problemer, som jeg håber ministeren vil have nogle gode bud på hvordan vi kan få løst. Vi vil i SF nemlig gerne have sikkerhed for tre ting.

For det første vil vi gerne vide, om Forbrugerstyrelsen automatisk vil lægge sag an. Vi går ud fra, at forbrugeren altid gerne vil have sine penge, hvis hun får ret i nævnet.

For det andet vil enhver, der lægger sag an, have, at det skal svare til fri proces, så der ikke er en økonomisk risiko, der får dem til at afstå fra at fortsætte sagen.

For det tredje skal Forbrugerstyrelsen, som nu fører sager for f.eks. Forbrugerklagenævnet og andre private klagenævn uanset emne, kunne matche den erhvervsdrivendes advokat. Det vil sige, at der skal samarbejdes med specialiserede advokater, og at vi ikke kan acceptere, at styrelsen bruger husets interne jurister. Hvis Forbrugerstyrelsen generelt taber sagerne ved indbringelse for retten, behøver virksomhederne jo ikke at efterleve sagerne, og så er vi jo lige vidt.

Forbrugerstyrelsen kan risikere en enorm arbejdsbyrde, hvis de efterfølgende skal klare alle klager i domssystemet. Her taler vi om vidt forskellige slags klager: tunge ankesager såsom i forbindelse med bankerne, det kunne også være en anden type klager som i forbindelse med Elgiganten, ja, helt over til forsikringsankenævnet. Det er jo vidt forskellige sagsområder og meget specifikke områder, som man er nødt til at have ekspertise inden for. Her bliver det vigtigt, at Forbrugerstyrelsen har mulighed for at benytte sig af ekstern ekspertise, som vi bl.a. ser det ske i Udlændingesservice, hvor man løbende trækker på forskellige juridiske eksperter.